(496) "चन्चु गतौ" (ा-भ्वादि:-190. सक. सेट्. पर.)

¹चश्चक:-श्चिका, चश्चक:-श्चिका, चिचश्चिषक:-षिका, ²चाचचक:-चिका;
चश्चिता-त्री, चश्चिता-त्री, चाचचिता-त्री;
चश्चन्-ती चश्चयन्-ति, चिचश्चिषन्-ती;
— चश्चयम्-ति, चश्चिष्यम्-ति, चिचश्चिषिष्यन्-तिनी;
— चश्चयमानः, चश्चिष्यमाणः, — चाचच्यमानः, चाचचिष्यमाणः;

³चक्-चग्-चचौ-चचः;

⁴चक्तम्-चक्तः-चक्तवान्, चश्चितः, चिचश्चिषितः, चाचचितः-तवान्;

उपदेश नकारोपघोऽयं घातुः । नकारस्य, 'नश्चापदान्तस्य झलिं (8-3-24) इत्यतु-स्वारः । तस्य, 'अनुस्वारस्य यि परसवर्णः' (8-4-58) इति परसवर्णो अकारः। एवं सर्वत्र होयम् ।

^{2.} अन्तरक्रत्वेन यङ्निमित्तकः धातोद्दपधाभूतनकारस्य लीपः । अनन्तरं यलोपाह्नोवौ । एवं यङ्नते सर्वत्र बोध्यम् ।

^{3.} किपि, उपधानकारलोपे, कुत्वे चर्लविकल्पे च रूपम्।

^{4.} उदिश्वेन कत्वायामिड्विकल्पनात्, निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीण्णिषेषः । 'अनिदितां हल उपधायाः क्लिति' (6-4-24) इत्युपधानकारलोपः । धातोगैत्यर्थत्वेन, 'क्तोऽधिकरणे च' (3-4-76) इति, 'गत्यर्थाकमैक—(3-4-72) इस्यनेन चाधिकरणे, कर्तरि च क्तप्रस्थो ह्रेयः ।